

Lipany Liturgický prehľad: 2. pôstny týždeň od 1. III. - 7. III. 2010			
Po	6 ¹⁵ _{k1}	18 ⁰⁰ _f	† Jozef, Veronika, Jozef a ost. z rod. † Jozef, Júlia, Rozália 5 ⁴⁵ -6 ¹⁵ _{k1+k2}
Ut	6 ¹⁵ _f	18 ⁰⁰ _{k2}	† Anna, Štefan, Jozef a ost. z rod. Molčanovej † Pavol, Irena, Pavol 5 ⁴⁵ - 6 ¹⁵ _{f+k2}
St	6 ¹⁵ _{k1}	18 ⁰⁰ _f	☼ za B.p. rod. Maťašovej † Mária, Ján, Jozef 5 ⁴⁵ -6 ¹⁵ _{k1+f} ;15 ³⁰ -18 ⁰⁰
Št	6 ¹⁵ _{k2}	18 ⁰⁰ _f	† Júlia, Veronika, Ján, Matej † Ivan Huspenina 5 ⁴⁵ -6 ¹⁵ _{k1+k2} ;15 ³⁰ -18 ⁰⁰
Pi	6 ¹⁵ _f	18 ⁰⁰ _{k1}	☼ za členov BBSJ † Daniel Petrík 5 ⁴⁵ - 6 ¹⁵ _{k1+f}
So	7 ⁰⁰ _{k1}	18 ⁰⁰ _{k1}	☼ za členov ruž. bratstva † Terézia, Bartolomej, Jozef, Ján
Ne	8 ⁰⁰ _f 10 ³⁰ _f	9 ¹⁵ _{f,d} 18 ⁰⁰ _{k2}	☼ za B.p. a zdr. rod. Demekovej ☼ za Boží ľud tejto farnosti ☼ za novopokrstené dieťa ☼ za B.p. Petra
Petrovenec			
Ut		18 ⁰⁰ _f	† Žofia, Gregor Matejovský; Štefan Kulbaga 17 ¹⁵ _f
Pi		17 ⁰⁰ _{k2}	☼ za B.p. rod. Motýľovej
So		8 ³⁰ _{k2}	☼ za členov ruž. bratstva
Ne		9 ¹⁵ _{k1}	† Jozef, Ján, Matej, Mária, Margita
Charita			
Po		16 ⁰⁰ _a	
Ut		16 ⁰⁰ _a	
St		16 ⁰⁰ _a	
Št		16 ⁰⁰ _a	
Pi		16 ⁰⁰ _a	
So		16 ⁰⁰ _a	
Ne		10 ⁰⁰ _a	
Lúčka			
Po		18 ¹⁵ _{k2}	† Jozef a ost. z rod. č.d. 78 15 ³⁰ -18 ⁰⁰
St		18 ¹⁵ _{k2,d}	† Helena, Ján Mizerákovi
Pi		18 ¹⁵ _{k2,m}	† Matej, Helena Stedinovi
So		7 ⁰⁰ _{k2}	☼ za členov ruž. bratstva
Ne		10 ³⁰ _{k2}	† Ján, Margita
Ďačov			
Ut		18 ⁰⁰ _{k1}	† Anna 16 ⁰⁰ -18 ⁰⁰
Št		18 ⁰⁰ _{k1,d}	† Andrej, Anna, Andrej, Michal a ost. zosn. z rod.
Pi		17 ⁰⁰ _f	† Andrej, Mária, Vladimír
So		7 ⁰⁰ _f	☼ za členov ruž. bratstva
Ne		10 ³⁰ _{k1}	† Jozef, Anna, Michal č.d. 135

Oznamy:

- Všetky dni v tomto týždni sú feriálnymi dňami v pôstnom období.
- V piatok bude stretnutie birmovancov v skupinkách.
- Na budúcu nedeľu bude opomenutá jarná zbierka na charitu.
- Je prvopiatkový týždeň. Chorých spovedáme ako zvyčajne - na prvý piatok dopoludnia.
- Lipany - dary na kostol: bohuznáma €;
- Službu kurátorov má skupina č.5: P. Varga, Š. Ondrej, J. Majtner
- Na budúcu sobotu bude večer po sv. omši nácvik spevokolu. Srdečne pozývame
- Prosíme deti, aby si všimli súťaž v detskom okienku farského listu a zapojili sa do nej.

Iba zmysly môžu vyliečiť dušu a iba duša dokáže vyliečiť zmysly.
Oscar Wilde

Pôst a modlitba

Mnohí ľudia si dnes myslia, že modlitba ako činnosť je čisto duchovný úkon. Avšak duchovní učitelia svorne tvrdia, že modlitby sa má zúčastniť celý človek, teda telo i duša. Napríklad svoju modlitbu môžeme prejavovať gestom. To, že v našej západnej kultúre pri modlitbe obyčajne stojíme alebo kľáčime bez pohybu, je možno znakom aj toho, že sa až tak veľmi z Boha netešíme. Na svadbe sa tancuje, ale v kostole sa stojí strnulo. Afričania aj svojím tancom vyjadrujú svoju radosť z viery.

Duchovní majstri sú si vedomí toho, že pôst zintenzívňuje modlitbu. Platí to predovšetkým o prosebnej modlitbe. Ak sa chceme za niekoho vážne modliť, je dobre podložiť svoju modlitbu pôstom. Vtedy modlitba prestáva byť „len záležitosťou hlavy“, neredukuje sa len na pár vyslovených slov a viet, ale sa v nej angažuje celá moja bytosť. Vtedy volám k Bohu telom i dušou. Vyznávam svoju slabosť a nemohúcnosť pred Bohom. Akoby som pôstom naschvál umenšoval svoju vitálnu silu, aby som tým vyjadril, že všetku pomoc očakávam jedine od Boha.

Aj Pán Ježiš zjavuje, že človek môže svoju modlitbu posilniť pôstom. Starokresťanský spis „Didache“ nabáda, aby sa kresťania postili za tých, ktorí ich prenasledujú. V pôste sa modlíme aj telom. Sám pôst je už modlitbou, pretože je naliehavým krikom tela k Bohu. Tým, že neprijímame čiastočné uspokojenie vo forme jedla, stávame sa súcítnymi.

Veľmi pekne nám o tomto rozmere pôstu hovorí sv. Bernard z Clairvaux: „Pôst dodáva modlitbe dôveru a rozohŕňuje ju...Modlitba vyprosí silu k pôstu a pôst získava milosť k modlitbe. Pôst posilňuje modlitbu, modlitba posilňuje pôst a prednáša ho pred Božiu tvár.“

Pôst podporuje modlitbu aj tým spôsobom, že dáva silu bdieť. Jedlo nasycuje človeka a uvádza ho do ospalosti. V pôste je človek bdelejší a otvorenejší pre duchovné veci. V kláštorech bývalo veľmi často aj nočné bdenie, ktoré sa dalo lepšie uskutočniť práve pri lačnosti. Toto nočné bdenie bolo a je výrazom očakávania Pána. Noc je časom najhlbších skúsenosti s Bohom. Pôst nás vychováva aj k bázni Božej, bez ktorej nemožno Boha milovať ako Boha. Pôst nás vedie k vedomiu vlastnej slabosti a odkázanosti na Boha.

V predošlých dobách si kresťania viacej uvedomovali túto spojitosť, pretože bol pred svätým prijímaním predpísaný dlhší pôst ako dnes. Kto sa postí, zrieka sa jedla i pitia. V Eucharistii však oslavujeme jedlo i pitie. Práve to, čo si človek v pôste odopiera, stáva sa tou najvnútornejším úkonom vzťahu s Bohom. Dary chleba a vína sa premieňajú v Kristovo Telo a Krv a sú podávané človeku. Tak sa stáva jedlo i pitie posvätným. Eucharistia je v tomto zmysle prekonaním prvotného pádu človeka, ktorý sa chcel jedením zmocniť božstva. Premena nášho pokrmu a nápoja v najvyššiu formu stretnutia s Bohom v Eucharistii ukazuje, že pôst má v zásade vždy kladnú funkciu. Nie, že by nám nechcel dopriať jedlo a pitie, ale chce, aby pre nás oboje zduchovnelo.

Nájdí v Biblii pointu vtipov:

Farár chcel navštíviť farníka. Niekoľko týždňov zvonil pri jeho dverách, ale nikdy mu nikto neotvoril. Napokon nechal v schránke lístok s biblickým citátom: „..... (Zjv 3,20)“

Nasledujúcu nedeľu dostal farár od farníka stručnú odpoveď: „..... (Gn 3,10)“

Kňaz požehnal novomanželov a riekol mladej dvojici: „...na začiatku manželského života je pekné a užitočné si pripomenúť slová z 1. listu svätého apoštola Jána – kapitola štvrtá, verš ôsmy.“

Mladá pani, si vzorne zapamätala kapitolu aj verš a poslušne si to doma nalistovala v Novom zákone – avšak otvorila evanjelium sv. Jána namiesto 1. Jánovho listu a s úžasom čítala: „... lebo päť mužov si mala a ten, ktorého máš teraz, nie je tvoj muž...“

Čo si mala prečítať? Nájdeš v 1. Jánovom liste kap. 4, verš 8:

„.....“

Dokončenie vtipov napíš na papier (nezabudni napísať svoje meno a adresu) a nechaj v sakristii. Po Veľkej noci súťaž vyhodnotíme a odmeníme nie len sladkou odmenou .

Vydáva Rímskokatolícka farnosť sv. Martina, Lipany
ul. Kollárova 30, 082 71 Lipany, tel. č. 4572 108
Ponúkané za dobrovoľný príspevok!

Túžba a nová nenáročnosť v pôstnej dobe.

Nelipneme priveľmi na našom ja? Nie je to egoizmus chcieť po celú večnosť zostať tým istým, úzkým, so sebou samým zotrvávajúcím ja? Nespočíva skutočný pôst a nakoniec i večný život v tom, aby sme sa konečne vymanili z väzenia nášho ja a zjednotili sa v živote s tým, čo je trvalé a hodnotné? Nemali by sme už na tomto svete a počas pôstu začať rozbíjať naše ja, prekračovať naše malé egocentrické stanoviská a posudzovať, cítiť, konať z hľadiska večnosti ktorá nás očakáva?

Iste, staré národy mali svoje pozemské záujmy, stavali domy, paláce, organizovali štáty, viedli vojny, písali dejiny, básnili eposy a drámy. Ale toto všetko zjavne neutišovalo ich hlad po bytí a činnosti, snívajú o inom, večnom živote.

Odkiaľ však tá dnešná nenáročnosť? Súčasný človek sa už nepýta, žije v prázdnote a nakoľko môže, vychutnáva prítomnú chvíľu. Je mu jedno, či život končí smrťou alebo nie. Jeho životnou náplňou je práca, zarábanie peňazí alebo aj rozvojová pomoc, azda si drogami dopraje malú exkurziu do raja snov, dá sa unášať pohodlným prúdom evolúcie a je spokojný, keď svojou troškou prispel k šľasti budúceho ľudstva. Nie všetci sú takí nenároční, ale veľmi mnohí. Prečo?

Je dosť možné, že vinu na tom má aj kresťanstvo. Na otázku o zmysle života a smrti prináša veľkonočnou udalosťou takú

neslýchanú odpoveď, že jej tajomnosť často sama nedokáže odzrkadľovať.

Musíme si priznať, že kresťanský život je život z viery, nádeje a lásky. Teológovia nám hovoria, že tieto tri sú "božské čnosti", to znamená už vopred v tomto čase dar z plnosti osobného života Boha, účasť na jeho zmýšľaní, na jeho bezhraničnej trojjedinej oddanosti. Ak je to pravda - a evanjelium a listy apoštolov nám neprestajne dosvedčujú, že je to pravda - potom človek musí zaprieť seba samého, aby žil z týchto božských síl.

Ale nemôžeme ich produkovať z vlastného centra. Musíme vyjsť zo seba a dať sa uchopiť ich centrom, ktoré je v Bohu.

Je dobré mať popol na čele jeden deň v popolcovú stredu, ale je užitočnejšie, keď ten popol máme i na duši, pretože Boh počuje a rozumie osobnému pokániu človeka. Len pokánie a pôst môže byť tou nemou, ale najvýraznejšou rečou, ktorej rozumie jedine Pán.

A tak i pre túto križovatku v Nekonečnom, treba vziať na seba všetky odriekania a očisťovania. Každý z nás je od začiatku stavaný ponad túto zem. A táto naša spoločná cesta pôstnym putovaním je náročná, ale je aj kráľovská.

kaplán Marek